

en meget lille Afgift i Forhold til, hvad der tidligere er givet. Jeg læser nu i et af Morsø-Bladene, at det var Østersforpagternes Hensigt at begynde allerede i indeværende Aar at opfiske 800,000 Østers mere, og saa var der sat et Spørgsmaalstegn ved, om de skulde betale $\frac{1}{2}$ Øre for Stykket af dem, for det vilde betyde en Udgift for dem af 4,000 Kr. Det vilde imidlertid ikke betyde saa overmaade stort for dem alligevel, for jeg har regnet ud, at de dog vilde tjene 96,000 Kr. ved den lille Tilladelse, de her har faaet i Kontrakten. Jeg beklager i allerhøjeste Grad, at denne Kontrakt er udstedt og underskrevet af den højtærede Minister eller Ministeriet, og at den er forlænget indtil 1923. Havde det endda været til 1920, kunde man maaske med en vis Ret have undskyldt Ministeren, men efter det, der foreligger nu, at det er til 1923, synes jeg, at det er at gaa stik imod de Regler, der har været fulgt hidtil.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Maa jeg først sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), som omtalte de Regler, hvorefter der gives Tilskud til Transport af pulveriseret og upulveriseret Gødningsskalk. Disse Hensstillinger skal jeg tage til Følge. Den Sag blev ogsaa omtalt af den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) og af det ærede Medlem fra Kallerup (P. E. Hansen). Jeg forstaar meget godt den Betydning, det kan have, at denne Gødningsskalk kan komme til at gøre den Nytte, den i Virkeligheden kan gøre.

Jeg glemte forrige Gang, jeg havde Ordet, at omtale et Samraad under Nr. 14 i Betænkningen, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) omtalte i Gaar. Det gik ud paa, at der skulde nedsættes et Udvalg for at se, om man ikke paa forskellig Vis kunde drage Nytte af et mere intimt Samarbejde mellem Statsplantagerne, Hedeselskabet og Klitplantagerne, end der hidtil har fundet Sted, og jeg har i Finansudvalget lovet at ville være med til at nedsætte et saadant Udvalg. Der blev den Gang antydnet, at der skulde være 2 Medlemmer fra hver af disse 3 Institutioner og en Formand, udnævnt af Landbrugsministeriet. Hvorvidt der ad den Vej kan opnaas noget, tør jeg ikke paa Forhaand spaa noget om.

Jeg var for Resten glad ved de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk). Med Hensyn til Uddybningen og Forbedringen af Besejlings-

forholdene i den nordlige Del af Nissum Fjord oplyste han, at de Dæmninger, som i sin Tid blev anlagt, havde nogen Skyld i Forholdene deroppe. Det har jeg ikke før været gjort opmærksom paa. Mit Indtryk af dette Forhold var, at vel havde disse Dæmningsforanstaltninger ført Ulemper med sig for den sydlige Dels Vedkommende, men at dette ikke gjaldt for den nordlige Dels Vedkommende. Men, som sagt, disse Forhold skal jeg tage under velvillig Overvejelse til tredje Behandling og forhandle med Finansudvalget derom.

Til Slutning skal jeg blot sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen). Han var en Smule højt oppe i Gaar og neppe saa højt oppe i Dag. Han siger, jeg vil være med til fuldstændig at ødelægge Fiskeriet i Limfjorden. Hvis det var saa let at ødelægge det, var det vist ikke meget værd, men det er der naturligvis heller ikke Tale om. Det ærede Medlem siger, at jeg paa egen Haand hemmeligt har lavet denne Kontrakt. Det har jeg slet ikke, Forhandlingerne har staaet paa hele Sommeren og var paabegyndte af min Forgænger. Resultatet af disse Forhandlinger blev, at vi fik opsat en Kontrakt, og da vi endelig var naaet saa vidt, at der var nogenlunde Enighed til Stede, forelagde jeg Kontrakten for Finansudvalget, fordi jeg nok kunde se, at der kunde siges noget imod at forlænge den ud over den Tid, som allerede er gældende. Det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem fra Mors paastod, at dersom Landbrugsministeriet ikke ønskede at forlænge Kontrakten ud over 1915, kunde man sige den op. Nej, dersom Selskabet ikke misligholder Kontrakten, har vi intet som helst Middel til at bringe den til Ophør inden 1920. Nu i Dag siger det ærede Medlem, at havde man endda kun ladet den gælde til 1920, havde der ikke været saa stort at sige dertil. Men ved at forlænge Kontrakten de 3 Aar har man netop villet opnaa, at disse Forsøg kunde gøres i Limfjorden. Hvor megen Vægt det ærede Medlem fra Mors lægger herpaa, ved jeg ikke, jeg lægger megen Vægt paa, at disse Forsøg bliver gjort, og i saa Henseende har jeg Finansudvalget at støtte mig til og endvidere Fiskerikonsulenten og Fiskeriinspektøren, kort sagt, hele Sagkundskaben. Fiskeriinspektøren siger, at Forsøgene nok skallykkes, i hvert Fald i saa høj Grad, at vi langt bedre vil kunne udnytte Østersfiskeriet i Limfjorden, end vi kan det nu. Naar Kontrakten er blevet forlænget ud over 1920